

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.411/2014/9.szám

A Kúria a dr. Szalai Pál ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Horváth Flóra jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (fél címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. február 17-én kelt 4.K.28.280/2013/7. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.28.280/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. január 19-én módosított alapszabálya értelmében közhasznú tevékenységet gyakorol, alapvető célkitűzései „az innovatív műszaki és tudományos és gazdasági tudományos eredmények hasznosulása érdekében kapcsolat létrehozása a tudományt művelő szakemberek és a gazdasági szféra között”, híd szerepet kíván betölteni a gazdaság, a vállalkozások igényeinek, elvárásainak megismeréséhez, a műszaki-gazdasági oktatók számára, továbbá „az innovációs fejlődés elősegítése a tudásbázisok, a tudástársadalom művelőinek bekapcsolásával a gazdaság reál folyamataiba”. A felperes ezen kitűzéseinek teljesítése érdekében rendszeresen kötött vállalkozási szerződéseket a gazdasági élet szereplőivel, melyben különböző műszaki, kutatási, mérnöki és tudományos munkák elvégzését vállalta megadott határidőre, meghatározott megbízási díj ellenében.

A felperes a - teljesség igénye nélkül - többek között EMPS hajtómű prototípusának megépítésére, az M3 autópálya „Nyíregyháza-Vásárosnamény közötti szakasz kijelölt útvonalainak 50 méterenkénti gyakorisággal történő teherbírás mérésre, aknanyitás érzékelő rendszer prototípusának kialakítására, 5 KW névleges teljesítményű állandó mágneses szinkrongenerátor hálózati csatlakozásához szükséges inverter, inverter interface a védelmekkel, generátor

védelem, mezőgyengítés, villamos fék ellenállással kísérleti példányának létrehozására, szélgenerátor illesztő egység kidolgozására kötött vállalkozási szerződéseket. A megbízások teljesítése alvállalkozók bevonásával történt, a felperes az alvállalkozók által elvégzett teljesítményt számlázta tovább a megrendelők felé. A felperes tevékenysége során jelentős haszonra tett szert, ami után vállalkozási tevékenységből származó eredményt nem állapított meg.

Az adóhatóság vizsgálta a felperes adóbevallásait 2006. augusztus 30. és 2010. december 31. közötti időszakra, melynek eredményeképpen a felperes terhére 2.898.000 Ft általános forgalmi adó, 96.003.000 Ft társasági adó és 21.780.000 Ft különadó, összesen 120.681.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönböt állapított meg, erre 60.340.000 Ft adóbírságot és 40.532.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel. E mellett a könyvek, nyilvántartások előírásoktól eltérő vezetése miatt 100.000 Ft mulasztási bírságot is kiszabott. Az alperes 2927666046 számú határozatával a felperes javára megállapított adókülönböt összegét csökkentette, egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolása értelmében a felperes a vizsgált időszakra benyújtott bevallásaiban és beszámolóiban közhasznúnak minősített műszaki, kutatási és mérnöki tudományos munkák elvégzéséből származó bevételei a lefolytatott bizonyítás eredményeként nem adómentes közhasznú tevékenységből, hanem adóköteles vállalkozási tevékenységből származó bevételnek minősülnek.

A felperes keresetét az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította. Utalt arra, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 10. § (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének értelmében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adóztatási szerve, mint állami adóhatóság feladatkörébe tartozik az adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzése, így a felperes állításával szemben a perbeli adóügyben nem az ügyésznek, hanem az állami adóhatóságnak volt felhatalmazása a felperesi bevallások ellenőrzésére. Alaptalannak találta azt a felperesi érvelést, hogy bevételei közhasznúnak tekintett műszaki, kutatási, mérnöki, tudományos munkák elvégzéséből származtak volna. E tekintetben teljes egészében osztotta az alperesi álláspontot és a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (továbbiakban Tao.tv.), az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (továbbiakban Et.), valamint a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (továbbiakban Ksztv.) előírásainak felhívásával rögzítette, hogy a bevétel adómentességének alapvető anyagi jogi feltétele, hogy a bevétel ne a közhasznú szervezet - jogszabályban nem tiltott - vállalkozási tevékenységből származzon. Az adóhatóság az Art. 97. § (4) és (6)

bekezdése alapján a tényállás tisztázása során az Art. 1. § (7) bekezdésének alkalmazásával vizsgálta és minősítette a felperesi megbízási szerződéseket és helytállóan minősítette azt nem pusztán bevétellel járó cél szerinti tevékenységnek, hanem a jövedelem és vagyonszerzésre irányuló gazdasági tevékenységnek.

A felperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és keresetének teljesítése iránt terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a bíróság jogszabálysértő módon nem alkalmazta a Tao.tv. 6. számú melléklet A.1. pontjában foglalt adómentesség lehetőségét, továbbá helytelen jogértelmezéssel írta felül a törvény általános adókötelezettséget előíró szabályával a fenti lex specialis rendelkezést. Kifejtette, a jogszabály nem zárja ki, hogy az egyesület bevételre tegyen szert és azt adómentessé teszi. Megítélése szerint az alperes által feltárt tényekből a bíróság helytelen következtetésre jutott pusztán azért, mert a perbeli eset hasonlít egy hagyományos értékesítési folyamathoz. Nézete szerint a jogszabály egyértelmű, nyelvtanilag értelmezendő objektív szabályokat állapít meg az adómentesség esetére, és a felperes ezeknek működése során megfelelt. Az alapszabályában megjelölt bejegyzett tevékenységi kört nem lépte túl. Egyébként vitatta, hogy ennek minősítésére az alperesnek bármiféle jogosultsága lenne. Szerinte a törvényességi ellenőrzés körében a NAV eljárását meg kell, hogy előzze egy ügyészi, bírói út. Ennek kihagyása sérti a Ksztv. 11. és 23. §-ait. Az ítélet indokolásában hozott példával kapcsolatban pedig kifejtette, az egy fikciót tartalmaz, amely egy konkrét adóügyben indokolás alapja nem lehet.

Az alperesi felülvizsgálati ellenkérelem a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelem kapcsán a Kúriának elsőként arra a kérdésre kellett választ adnia, hogy az adóhatóságnak volt-e bármiféle ellenőrzési jogosultsága az egyesületi tevékenységekre. A Kúria egyetért az elsőfokú bíróság álláspontjával, az adóhatóság az adójogviszonyokat jogosult vizsgálni és nemcsak joga, hanem kötelezettsége is a felek között létrejött szerződések és más hasonló cselekmények valódi tartalmuk szerinti minősítése (Art. 1. § (7) bekezdés). Téves az a felülvizsgálati kérelemben kifejtett álláspont, hogy a törvényességi ellenőrzés körében a Nemzeti Adó- és Vámhivatal eljárását meg kell előznie egy ügyészségi, bírói vizsgálatnak és ennek következtében sérült volna a Ksztv. 11. és 23. §-a. Az ügyészség ellenőrzési jogosultsága a működés törvényességére terjed ki, az adóhatóság az adókötelezettségek teljesítésével kapcsolatban folytat vizsgálatot. E körbe beletartozik annak vizsgálata is, hogy a felperes közhasznú tevékenysége során milyen szerződéseket köt, bevétele a szervezet

alapszabályában szereplő cél szerinti tevékenységből ered-e, illetve mennyiben volt vállalkozás célú.

Az alperes határozatában és a jegyzőkönyvben is tételesen szerepeltette és elemezte a szerződések, s mutatott rá helyesen arra, hogy az a felperes alvállalkozók bevonásával végeztette el a feladatokat. Ezt a tényt az egyesület elnöke is elismerte nyilatkozatában. Helytállóan az az elsőfokú bírósági megállapítás is, hogy a felperes tevékenysége nem pusztán bevétellel járó cél szerinti tevékenység, hanem jövedelem és vagyonszerzésre irányuló vállalkozási tevékenység volt. A bíróság a Tao.tv. 6. számú melléklet A/1. pontjában foglaltak helytálló jogértelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett tevékenység jellege okán adómentességben nem részesülhetett.

Hibás az a felperesi felülvizsgálati álláspont, hogy az egyesület minden bevétele a már előbb felhívott adómentes kategóriába esik, hiszen ennek alkalmazására csak akkor kerülhet sor ha a tevékenysége megfelel az alapszabályban meghatározott cél szerinti tevékenységnek. E cél szerinti tevékenység vizsgálatával és elemzésével jutott az alperes és a bíróság is arra a helyes álláspontra, hogy a felperes által vállalt vállalkozási tevékenységek annak nem feleltek meg.

A felperes joggal kifogásolta az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt fikciós példa megjelenítését, hiszen a bíróságnak az alperesi határozatban foglalt tényállás és minősítés kapcsán kellett állást foglalnia. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság csak egy másik példa felhívásával kívánta jobban megvilágítani a felperestől eltérő jogi álláspontját.

A fentiek szerinti jogerős ítélet jogszabályt nem sértett, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a helytálló jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az alaptalan felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes köteles a perköltség viselésére.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés d) pont szerinti illetékmentesség okán a le nem rótt illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2015. január 29.

**Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró**